

O Jožkovi, ktorý stretol čarovnú vílu

O Jožkovi, ktorý stretol čarovnú vílu

Jožko všade hľadal svoju futbalovú loptu. Namiesto nej však našiel čarovnú palicu. Zatriasol ňou a vyšla z nej krásna víla.

„Čo si želáš?“ opýtala sa ho.

Jožko sa však najprv hanbil, ale potom sa osmelil a riekol: „Chcel by som svoju loptu.“

Povedal to preto, aby zistil, či je naozaj tá víla čarovná. A zrazu sa tá lopta objavila pred Jožkom.

„Wow! Si naozaj zázračná!“ potešil sa Jožko a vyslovil ďalšie želanie: „Želám si, aby som bol dospelý!“

Hneď ako to vyslovil, zväčšil sa a premenil na dospelého.

„Neskutočné! Som dospelý! Neuveriteľné!“ nadchýnal sa Jožko.

„Víla, čo keby si k nám prišla?“ opýtal sa jej.

„To nepôjde,“ povedala víla.

„Ale my by sme si ťa obľúbili,“ presviedčal ju Jožko.

„Ach, nejde o to, ale tie moje čary. Určite ma chceš preto, lebo viem plniť želania,“ povzdychla si víla.

„No a?“

„Aké no a? Zabudla som ti povedať, že... no, že... ja môžem splniť maximálne tri želania. A vy by ste si potom mohli zapriať iba jedno želanie, lebo ty si ich mal už dve. Ibaže, háčik je v tom, že keď splním posledné želanie, tak zahyniem za tri dni,“ povedala smutne víla.

„Aha, a čo keby si u nás žila ako obyčajné dievča? My by sme s tebou boli aj tak šťastní,“ opýtal sa Jožko.

„Dobrý nápad! Poďme!“ potešila sa víla a šla k Jožkovi domov.

Víla už nikomu nesplnila ani jedno želanie a vyzerala ako obyčajná dievčina. Nikto o tom ani nevedel, že predtým bola vílou. Okrem Jožka.

Život obyčajnej dievčiny sa jej veľmi páčil. Nakoniec sa vydala za Jožka, a tak žili šťastne, až kým nepomreli.